

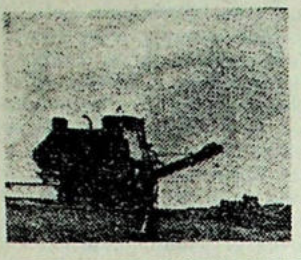
KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Spaudos centras

„DERLIUS“
81

praneša:

Žemdirbių ryžtas ir kliūtys jų kelyje

Prieš išvykstant derliaus dorotojams į laukus, „Už taiką“ kolūkio dispečerinėje kas rytą skelbiami svarbiausių pjūties grandžių mechanizatorių socialistinio lenktyniavimo vakarykštės dienos rezultatai. Javapjūtės pirmūno Broniaus Vilučio kombainą šią savaitę puošia kolūkio pereinamoji gairėlė ir dvi žvaigždutės, o geriausio rajone jaunojo javų kirtėjo Vyt. Gražio kombainą trečiadienį papuošė LLKJS Anykščių rajono komiteto pereinamoji gairėlė. Kolūkio vyr. agronomas Antanas Baura itin patenkintas ne tik šių dviejų vyrų pasiektais darbštumo rekordais, bet ir tuo, kad visi vienuolika kolūkio kombainininkų yra stropūs, rūpestingi, kruopščiai prižiūrintys paliktą techniką. Todėl ši pjūties sezono ne vienas kombainas nebuvo ilgesniam laikui išėjęs iš rikiuotės. Smulkesnius gedimus veikiai likviduoja laukuose budinti remontininkų grandis.

Dėl įvairių priežasčių kolūkio javų kirtėjai dirba 2-3 atskiromis grupėmis. Atitinkamai ir grūdų srautas nukreipiamas trimis kryptimis į atskirus sandėlius. Netrukus rūpestingų žmonių, triušiančių čia, kombainų užnugarvie. Bel sandėlių ūkyje išryškėjo ir tam tikros spragos, trukdančios grūdų srautą sparčiau džiiovinti ir valyti Varkujų sandėlyje sugedęs džiovyklos aušintuvas, ir šio svarbaus mazgo įvesti rikiuotės kolūkio remonto tarnyba nepajėgė. Sterkiškių sandėlyje nemechanizuotas sėklinių grūdų transportavimas iš aruodų į valomąją ir atgal. Dėl to čia dabar triūšia, valydamis žiemkenčių sėklą, trys ar keturi žmonės. Tuo tarpu yra nemaža pavyzdžių kitių ūkių netipiniuose sandėliuose, kur transporterių linijas įrengus, su tokia pat darbų apimtimi susidoroja vienas darbininkas. O juk darbo rankos dabar kolūkyje itin brangios: trūksta žmonių šiaudų tvarkymo ir linų rovimo baruose.

Nepaisant šių nesklandumų, stropūs sandėlininkas Pranas Vilimas jau pasirūpino galutinai išvalyti ne-

maža žiemkenčių sėklos. Svarios kviečių sėklos kolūkio vairuotojai parsivežė iš Staškūniškio tarybinio ūkio. Netrukus ją ruošiamasi beicuoti.

Kolūkyje stokojama automašinių grūdams vežti. Trečiadienio rytą mums teko matyti atvykusį į lauką Anykščių ATJ vairuotoją, kurio sunkvežimio priekyje 91 garazo numeriu. Pro jo borto plyšius ne tik grūdai, bet ir smulkesnės bulvės būty byrėjusios. Šį vairuotoją kolūkio vyr. agronomas nukreipė vežioti linų stiebelius, bet ir šiam tikslui jo mašina nebuvo iki galo paruošta.

Kaip tokį atsitikimą vertinti? Nebe pirmi metai miesto žmonių, jų tarpe auto-transporto įmonės, kolektyvai daug padeda duonos augintojams. Neretai miesto žmonės neįgudusiais rankomis krauna šiaudų ryšulius, rauna linus. Sunku priekaištauti, jei kuris jų sparta ir kokybe nesulygina su darbų užgrūdintu kolūkiečiu. Bet, be abejo, nusipelnė priekaišto tie miestiečiai, kurie atlikdami patarnavimus ūkiams, iki galo neįvykdo savo tiesioginių pareigų. Jei jau siunčiame mašiną grūdams vežioti, tai ją taip paruoškime, kad pro plyšius derlius nebyrėtų.

Kolūkyje gana pajėgi šiaudų dorotojų grandis. Ypač įgudę presuotojai Rimantas Grižas, Povilas Kežutis, Povilas Eigėlis. Tačiau iš visų naudojamų penkių presų nėra nė vieno, kuris ryšulius tiesiog krautų į priekabas. Rankomis juos sumėto į transporto priemones negausus kolūkiečių būrys ir Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato talkininkų dešimtukas, kurie nespėja atlikti darbo, lygiuojantis į presuotojus. Todėl ir nesiryžtama per daug šiaudų priprisiuoti ir palikti nakčiai lauke, kad ryšulių neperlytų lietus. Nespartus krovimas nulemia visos šiaudų dorotojų grandies atsilikimą nuo kombainininkų.

Atėityje ne tik šio, bet ir kitų rajono ūkių vadovai turėtų ryžtingiau apsirūpinti naujos konstrukcijos presais, ne vien importiniams, bet ir

tėvyninės gamybos PRP-1.6. Taip bus įsprendta kompleksinio šiaudų doravimo mechanizavimo, tuo pačiu ir šių darbų paspartinimo problema.

Kolūkyje ražienos skutamos lėkštiniais padargais. Varpūtose dirvose verstuvintai skutikai pranašesni, betgi verčiau naudoti lėkštinius, negu iš viso neskusti. Tik bėda, kad šioje grandyje nesukomplektuotas plačiasis padargas energogalingam traktoriui, kurį vairuoja Jonas Sukys. Mechanizatorius palieka sulėkščiausias dirvos ruožas, ne daug ką platesnį už traktoriaus vėžes. Dėl plačiasių lėkštinių skutikų trūkumo peikiame pramonę, tiekėjus. Betgi žinome, jog daugelio kitų ūkių racionalizatoriai patys pasigaminę skutikams sukabintuvus, ir ten mieka siaurabarių lėkščių prie T-150K tipo traktorių neprikabinėta. Našiau traktorių panaudodami, ir ražienų skutėjai mažiau nuo kitų pjūties grandžių atsiliktų.

Kolūkyje palyginti sparčiai raunami linai, jau kulliamos galvenos. Pastarąjį darbą „Už taiką“ kolūkio linininkai yra pradėję bene pirmieji rajone. Didžiąją dalį linų stiebelių čia ruošiamasi išgabenti tiesiog į fabriką. Pasiorganizuota taip, jog iš vakarėse pakrautos linais ATJ automašinos nakčiai įvairuojamos į šios įmonės kiemą, o ankstyvą rytą vairuotojai jau būna pasiekę fabriką.

Linai kolūkyje yra daug kur pagulę, vietomis piktžo-

Anykščiai

1981 m.

rugpjūčio

15 d.

Seštadienis

Nr. 96 (4289)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Ažužeriuose greit pabaigluvės

Jau ellė metų Sodininkystės tarybinio ūkio kombainininkas Stasys Matulis yra minimas greta kitų geriausių ūkio derliaus dorotojų. Neatsitiktinai ir šiais metais šis javakirtys pasiryžo padirbėti ne mažiau šauniai.

— Kaip jam sekėsi? Nuo pirmųjų pjūties dienų niekam iš darbo draugų neužleisdamas pirmenybės, Matulis jau trečiadienį garbingai baigė vykdyti prisiimtą asmeninius socialistinius įsipareigojimus: tiek pagal prikultų grūdų kiekį, tiek pagal darbo spartą. — paaiškino ūkio ekonomistė, vietos spaudos grupės „Derlius-81“ narė Vanda Paškauskienė.

Labai nedaug nuo pirmūno atsilieka ir jo soclenktynių partneris Serapinas Leita, dėl trečiosios vietos atkakliai rungtis vos viena kita prikulta grūdų tona vienas kitam nusileisdami Vytautas Ražanas su Stasiu Sablevičiumi.

Kaip patikino ūkio ekonomistė V. Paškauskienė, darbus ir gerai organizuoto kombainininkų darbo dėka Sodininkystės tarybinio ūkio žemdirbiai šios savaitės pabaigoje planuoja užbaigti masinę javapjūtę. Iš kiekvieno javų hektaro vidutiškai prikuliama per 30 cent grūdų.

L. Vakarīs

Jaunųjų javų kirtėjų pasiekimai

Rajone iki šiol nupjauta 57 proc. javų. Ketvirtadalis šio darbo atliko jaunieji kombainininkai.

Nuo rugpjūčio 3 d. iki 10 d. mūsų rajono jaunieji javų kirtėjai nupjovė 1475,3 ha ir prikūle 5238 tonas grūdų. Darbo sparta pasižymi „Už taiką“, Svėdasų, „Lenino keliu“, Levaniškio kolūkių jaunieji kombainininkai.

„Už taiką“ kolūkio kombainininkas Vytautas Gražys per antrą javapjūtės savaitę tapo rajono jaunųjų kombainininkų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju. Jam įteikta LLKJS Anykščių RK pereinamoji gairėlė ir gar-

bės raštas. Vaikinas pirmus metus sėdo už kombaino vairo. Per pastarąją savaitę jis nukirto 76,5 hektaro javų ir prikūle 84 tonas grūdų.

Neblogų rodiklį pasiekė per tą patį laiką ir Svėdasų kolūkio kombainininkas S. Tranas, nupjovęs 68 ha ir prikūlęs 93,5 tonos grūdų, Levaniškio kolūkio kombainininkas V. Bieliūnas, kuris nupjovė 62,9 ha ir prikūle 130,4 t grūdų.

Rajono jaunieji kombainininkai ir šią savaitę stengiasi efektyviai panaudoti kiekvieną giedros valandą.

R. Leščiuviene

LLKJS Anykščių rajono komiteto instruktorė

Atsiskaitė su valstybe

„Už taiką“ kolūkio žemdirbiai vieni pirmųjų rajone baigė vykdyti grūdų pardavimo valstybei užduotį — į Tėvynės aruodus supilta per puspenkio šimto tonų šių metų grūdų. Dabar šio ūkio žemdirbiai valstybei veža viršplaninę grūdinių kultūrų derliaus produkciją.

Pagal bendrąjį grūdų pardavimo kiekį su valstybe jau spėjo atsiskaityti Andrioniškio, „Lenino keliu“, „Puntuko“ kolūkiai, Sodininkystės tarybinis ūkis. Dabar vieni jų veža grūdus keitimui į kombinuolus pašarus, kiti — derlių pristato viršum valstybinės užduoties, — pastebėjo Valstybinės žemės ūkio produktų supirkimo ir kokybės inspekcijos vyr. inspektorius B. Kundrotas.

Anykštenių žemdirbių valstybei pristatomas derlius keliauja į Rokiškio ir Panevėžio grūdų produktų kombinatus bei Ukmergės ir Utenos grūdų priėmimo punktus.

V. Limaitė

ŽINIOS

apie derliaus nuėmimo darbus iki 1981 m. rugpjūčio mėn. 13 d.

Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikulta grūdų (cent/ha)	Suvežta šiaudų (proc.)	Nurauta linų (proc.)	Pagaminata pašarų (paš. vnt. i sutart. galvijui) cent.	Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikulta grūdų (cent/ha)	Suvežta šiaudų (proc.)	Nurauta linų (proc.)	Pagaminata pašarų (paš. vnt. i sutart. galvijui) cent.
Andrioniškis	51	22,4	59	27	8,2	„Puntukas“	51	18,3	75	*	6,8
„Anykščių silelis“	66	18,4	81	11	4,6	Skiejonys	36	15,0	74	*	4,8
„Atėitis“	42	18,9	79	—	6,2	Surdegis	54	20,6	84	*	10,3
„Atžalynas“	66	24,8	60	41	7,1	Svėdasai	75	22,2	92	*	3,8
„Aukštakalnis“	46	19,7	72	*	4,6	„Svyturys“	58	28,4	60	*	5,2
„Aušra“	45	23,2	85	10	6,4	„Už taiką“	63	22,8	59	29	8,0
Cerniachovskio	72	22,8	82	67	5,3	„Vienybė“	55	18,4	77	*	4,5
„Gimtoji žemė“	50	22,2	90	1	6,4	Jakšišio t. ūkis	57	19,7	69	*	16,5
„Gintaras“	56	25,3	92	*	8,1	Naujasodžio t. ūkis	50	18,5	60	*	8,5
K. Staro	52	19,5	58	6	5,4	Raguvelės t. ūkis	55	20,7	81	*	8,5
Kurkliai	58	23,1	71	*	9,2	Staškūniškio t. ūkis	66	24,0	61	*	5,6
„Lenino keliu“	48	28,1	66	—	5,6	Sodininkystės t. ūkis	84	30,1	65	*	15,4
Levaniškis	64	24,0	73	13	7,4	Elmininkų eksp. ūkis	72	29,2	51	*	13,7
M. Melnikaitės	46	18,2	60	*	7,5	RAJONE:	57	22,0	73	15	7,5
„Nevežis“	82	19,3	75	*	9,6	Anykščių informacinė skaičiavimo stotis					
„Pirmyn į komunizmą“	57	25,6	85	27	9,3	* — neturi plano					

Sparnuoti Tėvynės kariai Taikios padangės sargyboje

TSRS Oro Laivyno diena — viena iš mėgiamiausių tarybinės liaudies švenčių. Šalis savo narsiuosius aviatorius vadina dangaus užkariautojais, jo darbininkais ir gynėjais.

Tarybinis oro laivynas, sukurtas revoliucijos iškovojimams ginti, nuėjo šlovingą ir didvyrišką kelią. Visuose mūsų valstybės vystymosi etapuose jis deramai atlieka savo pareigą liaudžiai.

Nemaža žygdarbių įvykdė raudonieji karo lakūnai, kaudamiesi už Tarybų valdžią prieš baltagvardiečius ir interventus. Ketvirtajame dešimtmetyje tarybiniai lakūnai mūsų šalyje sukurtomis mašinomis atliko daug įžymių skridimų ir pademonstravo milžinišką jėgą kovinėse operacijose.

Mūsų aviacijos galla, tarybinų aviatorių dvasios didybė, jų ištikimybė Tėvynei, partijai ypač įtikinamai buvo pademonstruotos rūsčiais Didžiojo Tėvynės karo metais. Jie aktyviai dalyvavo visose stambiose kovinėse operacijose.

„Tvirtas puikios techninio apginklavimo, karinio meistriškumo ir nepalaužiamos moralinės dvasios lydinys — toks Tarybinų Ginkluotųjų Pajėgų kovinis potencialas“, — pabrėžė L. Brežnevus pranešime TSKP XXVI suvažiavime. Į jį įeina ir karinės oro pajėgos — mobilios, manevringos ir galingos Ginkluotųjų Pajėgų rūšis. Jos apginkluojamos tobuliausiais

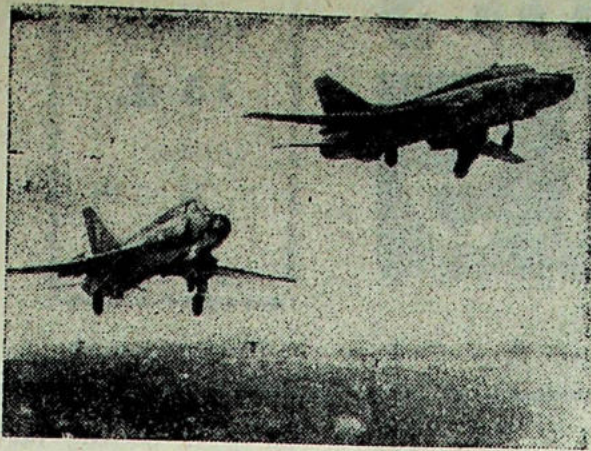
lėktuvais ir sraigtašparniais. Tai koviniai kompleksai, kurie pasižymi puikiomis skraidymo savybėmis, yra apginkluoti galingais ginklais, aprūpinti labai tiksliais taikymo ir navigacijos prietaisais. Grėsmingas mašinas valdo be galo ištikimi Tėvynei, puikiai parengti sparnuotieji kovotojai, visada pasiruošę garbingai atlikti savo patriotinę ir internacionalinę pareigą.

Pažymėdama Oro Laivyno dieną, tarybinė liaudis reiškia dėkingumą karinių oro pajėgų veteranams, lakūnams Didžiojo Tėvynės karo didvyriams, visiems aviacijos pramonės darbuotojams, linki savo šalies kariams aviatoriams ir broliškių socialistinių armijų lakūnams kovinės ir politinės pareigties laimėjimų.

NUOTRAUKOSE: lakūnų skrydžiai; N dalinio pirmaujančios karinės, apdovanoji vyriausybinių apdovanojimų.

N. Akimovo ir V. Kuzmino (TASS-o) nuotr.

Lenino ordino Maskvos karinė apygarda. Tarybinis oro laivynas, sukurtas revoliucijos iškovojimams apginti, praėjo šlovingą ir didvyrišką kelią. Mūsų aviacijos galla, tarybinų lakūnų dvasios didybė, jų ištikimybė Tėvynei ypač pasireiškė rūsčiais Didžiojo Tėvynės karo metais. Už kovinius žygdarbius ordinais ir medaliais buvo apdovanota daugiau kaip 200 tikstančių lakūnų, 2420 suteiktas Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas, 65 lakūnams šitas apdovanojimas suteiktas du kartus, o I. Kožedubas ir A. Pokryškinas — triskart Tarybų Sąjungos Didvyriai. Siandien karo lakūnai kartu su visais Ginkluotųjų Pajėgų kariais budriai saugoja mūsų Tėvynės taikų gyvenimą. Puikiai pasiruošę, jie visada pasiruošę garbingai įvykdyti savo patriotinę ir internacionalinę pareigą.

Sventę — TSRS Karinio Oro Laivyno dieną — Tėvynės padangės sargybiniai sutinka su naujais karinės ir politinės pareigties laimėjimais.

SOCIALISTINIO LENKTUVIAVIMO BARUOSE

ITEIKTA PEREINAMOJI VĖLIAVA

Vykdydami prisiimtus socialistinius įsipareigojimus pirmiesiems vienuoliktos penkmečio metams, gerai padirbėjo Anykščių autokelių valdybos darbuotojai. Sešių mėnesių bendrą darbų programą įvykdė 100,5 proc. Taip pat įvykdytas ir III-jo ketvirtio pirmojo mėnesio darbo planas.

Pagal pusmečio darbo rezultatus socialistiniame lenktyniavime pirmąją vietą iškovojo objektas Nr. 2, vadovaujamas darbų vykdytojo A. Zliobos, antrąją ir trečiąją vietomis pasidalino darbų objektai Nr. 3 ir Nr. 1, kuriems vadovauja darbų vykdytojai V. Stankevičius ir R. Jaruševičius.

Nemažai padirbėjo, prižiūrėdami kelius, keturi kelių taisymo punktai. Anykščių kelių taisymo punktai, kuriam vadovauja V. Sakalys,

atiteko pirmoji vieta. Antrąją vietą iškovojo Troškūnų kelių taisymo punktas, vadovaujamas J. Maželio. Trečiąją ir ketvirtąją vietomis pasidalino Staškūniškio ir Svėdasų kelių taisymo punktai.

Anykščių autokelių valdybos darbuotojams už pasiektus gražius darbo rodiklius per pirmąjį šių metų pusmetį įteikta LKP Anykščių rajono komiteto, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto ir LLKS rajono komiteto pereinamoji raudonoji vėliava. Ją įteikė nugalėtojai. Vėliavą įteikė Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budavičius, palinkėdamas šios valdybos darbuotojams kuo geriausios sėkmės toliau mesniame darbe.

N. Antanaitis

Pirmaujantis respublikoje

Anykščių linijų techninės apylinkės elektromonteris Kazys Steponavičius ne veltui laikomas puikiu specialistu. Atstovaudamas Anykščių linijų techniniam cechui Panevėžio eksploatacinio ryšių mazgo surengtose varžybose geriausiam elektromonteriu nustatyti, jis laimėjo pirmąją vietą ir tapo penkių rajonų geriausiojų ryšių elektromonteriu.

Gerais pasirodęs respublikinėse elektromonterų varžybose, buvo pakviestas į tarp-respublikines varžybas, kur treniravo Lietuvos TSR ryšių elektromonterų komandą.

Pirmaujančio respublikoje elektromonterio K. Stepona-

vičiaus patarimai darbo draugams davė naudą: Lietuvos TSR komanda varžybose užėmė pirmąją vietą.

Už puikų darbą, gerą specialybės žinojimą Kazui įteiktas ne vienas ETRM vadovybės garbės rašlas.

K. Steponavičius ne tik aukščiausios — šeštos kategorijos elektromonteris, bet, esant reikalui, gali sėsti ir už traktoriaus ar automašinos vairo.

Jis Anykščių LTA elektromonterų brigados brigadininkas.

J. Jūraitė

Organizuojamas konkursas

Šiais metais respublikoje pravedama dujų ūkio eksploatacijos ir saugumo technikos apžiūra, kurios tikslas — toliau gerinti dujų ūkio naudojimo, saugumo technikos būklę kaimo vietovėse, išaiškinant, kas saugiausiai eksploatuoja dujų ūkį, tvarkingiausiai veda techninę dokumentaciją, tinkamiausiai prižiūri dujų balionų sandėlius. Tarp numatytų apžiūros renginių yra ir konkursas „Geriausias dujų ūkio šaltkalvis“ ir „Geriausias dujų ūkis kaimo vietovėje“.

Konkurso rezultatai bus susumuojami šių metų spalio mėnesį.

Į respublikinį konkursą aktyviai įsijungė ir mūsų rajono ūkiai, o taip pat dujų ūkio šaltkalviai.

Reikia tikėtis, kad pirmą kartą paskelbtas respublikinis konkursas taps kasmetiniu ir išaiškina, kas geriausiai eksploatuoja dujų ūkį, kas gali teisingai vadintis geriausiu šaltkalviu-dujininku.

B. Vytaitis

Paskelbė apžiūrą

LLKJS Anykščių rajono komitetas, siekdamas užtikrinti aktyvų komjaunimo organizacijų dalyvavimą, įgyvendinant XI penkmečio uždavinius, vadovaudamasis VLKJS CK nutarimu, 1981—1986 metus paskelbė pirmųjų komjaunimo organizacijų darbo apžiūros metais. Švarbiausias apžiūros uždavinys — politiškai aktyvios, žinančios ir mylinčios darbą, visada pasiruošusios Tėvynės gynimui jaunosios kartos formavimas.

Pirmųjų komjaunimo organizacijų apžiūros rezultatai bus susumuojami du kartus į metus. Susumuojant apžiūros rezultatus, bus atsižvelgiama į kiekvienos komjaunimo organizacijos indėlį formuojant jaunimo marksistinę-lenininę pasaulėžiūrą, komunistinį idėjiskumą, sugebėjimą kovoti su priešiška mums ideologija, į jaunimo bendro, politinio ir ekonomi-

nio išsilavinimo lygio kėlimą, komjaunimo ir jaunimo darbinio aktyvumo didinimą, komunistinės pažiūros į darbą formavimą, dalyvavimą Visasąjunginiame socialistiniame lenktyniavime už sėkmingą XI penkmečio uždavinių įvykdymą ir viršijimą bei sąjūdyje „Vienuoliktajam penkmečiui — jaunųjų spartuolišką darbą, žinios, iniciatyva ir kūryba mokslinėje-techninėje kuryboje, kovojant už ekonomiką ir taupumą, darbo kokybės gerinimą, naujų darbo organizavimo formų diegimą“, o taip pat ir į daugelį kitų komjaunimo organizacijos darbo formų.

LLKJS Anykščių rajono komiteto biuras patvirtino vertinimo kriterijus, kuriais remiantis bus išaiškinamos pirminės komjaunimo organizacijos, pasiekusios geriausių rezultatų komunistiškai auklėjant jaunimą. Rajono pirminės komjaunimo organizacijos, iškovojuosios nugalėtojos vardą, bus apdovanojamos VLKJS CK gairėmis „Už pasiekimus, komunistiškai auklėjant jaunimą“.

„K. d.“ inf.

Kavarsko nūdieną kuria kavarskiečiai

Retais metais Kavarske būna vykdoma tiek miesto tvarkymo ir gražinimo darbų, kaip šiemet. Džiugu, kad nuo viso to nuošalyje nenori likti ir patys kavarskiečiai. Šiuo metu mieste vykdomi Cerniachovskio gatvės rekonstrukcijos bei naujų šaligatvių klojimo darbai. Kadangi jie reikalauja nemažai rankų darbo, miesto vykdomajam komitetui pakvietus, į talką su kastuvais, laužtuvais išėjo bemaž visi minėtos gatvės gyventojai. Ypač nuoširdžiai padirbėjo pensininkai P. Banelis, J. Grencėvičius, E. Giedraitienė ir daugelis kitų. Visiems, prisidėjusiems prie gerbūvio darbų, miesto vykdomasis komitetas reiškia nuoširdžią padėką.

Reikia pastebėti, jog nemažiau triūsio teks įdėti ir aleityje, nes nuo Cerniachovskio gatvės šaligatvių bus iškeliamos ryšių linijos, remontuosim keletos gatvių važiuojamosios dalies dangą, numatyta nemaža miesto

aiškščių ir paupio zonos tolesnio tvarkymo darbų programa. Tuo pačiu norisi pasidžiaugti ištisai labai gražiu „Atžalyno“ kolūkio valdybos indėliu miestą puošiant gėlėmis ir želdiniais. Tiek daug tokių margaspalių gėlynų Kavarske dar nebuvo niekad. Tiesa, vienu metu buvo kiek baimintis, jog ne visi mokės tinkamai įvertinti tą puoselėjimą grožį, tačiau dabar jau galim drąsiai teigti, kad dar sykį pasitvirtino gyvenimišką tiesą, jog tvarkinga aplinka, grožis žmogų ne tik laurina, bet ir drausmina. moko gerbti kitų įdėtą triūsą. Kavarskui tapus centrine „Atžalyno“ kolūkio gyvenvietė, šio ūkio valdybos pirmininkas Antanas Zibutis taipogi suteikė svarią ir konkrečią pagalbą sutvarkant vandens pralaidą Janonio gatvės rajone, su atžalyniečiais esam numatę ir daugiau bendrų sumanymų, kaip miestą padaryti dar jaukesnį, tvarkingesnį. Džiugu, kad vardan šito savo laisva-

laikio valandų neretai nesigali ir kai kurių vietos organizacijų dirbantieji. Kaip gražų ir sektingą pavyzdį, noriu paminėti Kavarsko ryšių linijų apylinkės kolektyvo narius Albertą Imbrąsą, Joną Sudeikį, Stasį Bimbirą, Romualdą Strolį bei kitus.

Neseniai statybininkai atidavė raktus nuo centrinę aikštę gražiai papuošusių naujųjų Tarybų rūmų. Siomis dienomis naujakurius sutinka naujas daugiabutis gyvenamasis namas su visais būtinais patogumais, kelias komunalinių namų kapitališkai atremontuoti, žymi pastatų fasadų dalis naujai perdažyti. Norisi išreikšti įsitikinimą, jog formuojant miesto estetinį veidą, tokių ženklių akcentų bus dar daugiau ir įvairesnių, jog visi kavarskiečiai į savąjį miestą žiūrės tik tikro šeiminingo akimis.

V. Bartkus
Kavarsko miesto LDT vykdomojo komiteto pirmininkas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

9 psl. 1981. VIII. 15

Sekmadienis visai išaušta ne oks kaip šio-
kios dienos. Gal
dėl to, kad nereikia rėvėti
daržų, grėbtyti rugių ar
kitokio laukų darbo dirbti.
Kiek prisimenu vaikystės
sekmadienį, jie buvo saulė-
ti, plieskiantys geltonais pie-
nių žiedais arba šviečiantys
nurausvintais klevų lapais.
Sekmadienis man geltonas.
Aš dar nesakiau, kad visos
savaitės dienos turi savas
spalvas. Stai trečiadienis
rausvas, ketvirtadienis žals-
vai juosvas, penktadienis
blyškiai mėlynas, šeštadienis
pilka žalias, o sekmadienis
ir antradienis — geltoni. Bet
jų geltonumas visiškai skir-
tingas. Antradienis nudažy-
tas ramia, lygia spalva, o
sekmadienio geltonumas be-
simainantis, pilnas nerimo ir
laukimo, nes sekmadienį vi-
sada kas nors įvyksta, arba
bent jau gali įvykti. Tą ry-
tą tėvai keliasi vos švintant
ir mane anksti prikelia. Visi
ruošiamės važiuoti į miestą.
Kai ruošia užbaigta, persivel-
kame gražesniais drabužiais,
sėdame į mamės austą gūnia
užlietą vežimą ir išsardame.
Nuo tos akimirkos man
prasideda šventė. Sėdžiu ve-
žime, nieko neveikiu ir tik
žiopsau į pakeles. Kiek įdo-
mių dalykų galima pama-
tyti! Kad ir ne tiek įdomių,
kasdien matomų, bet užtat
nėskubėdamas iki valiai gali
atsižiūrėti. Stai saulės nu-
šviesti visais rasos lašeliais
spinduliuoja pievų žolynai,
per balą raudonom kojom
žirgluoja gandrai. Pakelia
snąpą, viena akim pasižiūri
į mus ir vėl varlinėja, žino,
vežimas nepasuks iš kelio, jo
nėra reikalo bijoti. Žirgti,
žirgti ilgom kojom, king,
lingt galva, — žiūri į kin-
kuojantį gandrą, kol užlen-
dame už krūmų. O ten to-
liau taip keistai atsiskyrusi
medžio šaka, lyg paukštis,
pūkėles vieną sparną, mė-
gautų skristi. Nuo tos min-
ties net krutinė kažkas su-
spurda. Bet svajones išblaš-
ko nuo medžio atsklaidęs vo-
lungės balsas. Ir visai pana-
šu: „le-va, le-va, neganyk
po pievą“. Tai kad pamaty-
čiau šitą paukštį! Išsižiūri
į lapus, į kiekvieną šaką, bet
volungės balsas jau girdėti
toli nuo kito medžio. Kodėl
vienų medžių lapai skaisčiai
žali, o kitų — tamsūs tam-
sūs, lyg kas juodo dažo į
žalumą būtų įpylęs? Per
sekmadienį keliones aš aiš-
kiausiai pamatau, ar jau pra-
sidėjo vasara, ar jau atėjo
ruduo.
Ir šiandien sekmadienis.
Ruošiamės į miestą. Tačiau
šitas sekmadienis ne toks
kaip kiti. Jis kaip niekad pil-
nas laukimo ir nerimo. Ry-
toj rugsėjo pirmoji. Mūsų
apylinkėje tik pradinė mo-
kykla. Ir štai tėvai išveža
mane mokyti į miestą. Vie-

nas dalykas nuvažiuoti ir vėl
kartu vakare grįžti, ir visai
kitas — išvažiuoti ir pasilik-
ti mieste.
Vežime guli puspūris grū-
dų ir maišas bulvių. Grūdai
— užmokestis už butą šei-
mininkui, o bulves aš pati
suvalgysiu. Šiandien aš vis-
ką matau kažkaip kitaip, ne-
gu anksčiau. Kai pajuda ve-
žimas, nukrinta nuo obels
obuolys, o obelis, į kurios
viršūnę aš taip mėgdavau
įsikurti, moja man šakele
kaip atsisveikindama, tarsi
liūdėtu, kad aš išvažiuoju.
Obuoliai raudonuoja ryto
saulėje lyg sakytų: „Kokie
mes gražūs, kokie kvapūs, o
tu mus palieki“. Ir žaloji
nelinksmi mykia. Kas jai
dabar plutelę duonos nuo
stalo atneš? O raičiukas,
mano numylėtas raičiukas,
išbėga iš tvarto ir seka pas-
kui vežimą iki Aoniškos
kūdras, o paskui atsitūpia ir
liūdnai žiūri, kaip mes tols-
tame. Sukasi sukas aplink
kūdrą ratu susodinti žilvi-
čiai, paskui susilieja į vieną
krūvą ir pagaliau dingsta už
kalnelio.
Aš jaučiuosi prasikaltusi
raičiukui ir žalajai, ir obeliai,
kuri ties šuliniu varina
obuolius, ir šitiems žilvi-
čiams. Tačiau kitos išeities
nėra. Aš privalau važiuoti.
Būčiau pats nelaimingiausias
žmogus pasauly, jeigu manęs
neleistų mokyti. Mane vi-
lioja mokykla ir miestas, į
kurį aš tik sekmadieniais at-
važiuodavau. Bet kvari ir
haugina nežinia. Gal dėl to
taip ilgesingai spindi ežerė-
lio akis pakalnėje ir virš ru-
gių voratinkliai sunkūs lyg
ašaroti. Tačiau beržai? Ber-
žai — linksni, pasidabine
saulės nudegintom geltonom
sruogom ir jų balti kamie-
nai šviečia kaip gera šypse-
na. Beržai ramina mane ir
tarsi skatina: „Važiok, va-
žiok, viskas bus gerai“. Kai
vežimas prarieda pro šalį,
aš atsigrežiu ir ilgai žiūriu
į beržus. O jie vis šypsosi
balta šypsena ir moja man
saulės spalva nudažytom ša-
kom.
Seimininkas, pas kurį aš
gyvensiu, man iš karto pa-
tikio. Toks nedidukas, sudžiū-
vęs, linksmo būdo senučiū-
kas, keistu vardu — Mikadas.
Jeigu senoji seimininkė jo
kur nors prie darbų neišva-
ro, mes kas vakarą žaidžia-

me šaškėmis. Jo aplošti aš
dar neįstengiu, bet kartais
jis praeipso, ir aš nušvilpiu
jo „damkė“. Vėliau aš su-
pratau, kad jis taip daro
tyčia, kad ir aš kartais išloš-
čiau. Kai perpratau jo gud-
rybes, nebeleidžiu jam „apsi-
žioplinti“.
Mano mokykla dabar —
tai ne ta medinė kaimo gry-
čia, kurioje baigiau keturias
klases, o didelė, raudonų
plytų, su ilgais laiptais prie-
šais paradinės duris. Prie jų
veda cementinėmis šaligatvio
plokštėmis išklotą akacijų

M. ALAUSA

Verkiančios snaigės

alėja. Sėdžiu penktoje c kla-
sėje. Vaikai, rodos, nebogi,
draugiški. Viena strazdanota
mergaitė pasikvietė mane į
savo suolą. Taigi, dabar tu-
riu ir draugę. Mokytojų dar
gerai neperpratau, bet kai
kurie man patinka. Stai kad
ir matematikos mokytoja, to-
kia juodai rudom akim, kad
priprasti prie jų sunku, —
mūsų gimtinėje visi melsva-
čiai ir tokių tamsių akių
dar nebuvau mačiusi. Kai
išsižiūriu geriau, mokytojos
akys ne tokios jau juodos.
Jos, matyt, taip atrodo dėl
to, kad veidas tamsus kaip
čigonės, o raukšlėlės po aki-
mis ir ant vokų juodai ru-
dos, lyg anglimi būtų pada-
žytos, kaip kaimo artistų,
kai jie nori pasisidinti. Mo-
kytoja vaikai vadina pikčiūr-
na, purškalu, sena ragana,
bet man atrodo, kad ji gera.
Gal taip ją vadina dėl juo-
dumo? Tiesa, ji dažnai su-
pyksta ir ilgai barasi, bet kai
vaikas gerai išsprendžia už-
davinį, kad jus malytumėte,
kaip prašviesėja mokytojos
veidas, ir raukšlėlės apie akis
nusišviesina, rodos, ji paga-
tavo išbučiuoti tą mokinį.
Tuomet ir matai, kad moky-
toja gera. Argi kiti taip
džiaugiasi, kai tau pasiseka?
Kitiems tas pats, o šitai —
ne, ne tas pats.

Jau apsipratau naujoje mo-
kykloje. Bet kai apsipratau,
paaiškėjo, kad aš ne ten sė-
džiu. Ir kad man per anksti
raudona mokykla didžiulis,
kad ji dar ne mano, nes, pa-

sirodo, mano tėvai gyvena
ne šitame valsčiuje, o vaikai
privalo mokyti tik savo
valsčiaus mokykloje.
Per vieną pamoką atsidarė
klasės durys ir pasirodė
mokyklos direktorė. Veidas
kaip visada akmeninis, dar
nemačiau, kad ji nusišypso-
tų. Kaukšt, kaukšt atėjo iki
mokytojos staliuko ir sustin-
go. Ir staiga išgirdau savo
pavardę ir vardą.
— Tavo vieta ne čia, o
Dutiškio valsčiaus aštuon-
metėje. Mūsų mokykla ir
taip perpildyta, o ten moki-

nių nesurenka. Susikrauk
knygas ir drošk, — kietai,
vyrišku balsu pasakė direk-
torė ir, sumosavusi ranko-
mis, parodė į duris, pro ku-
rias man reikia tučiuojau iš-
sinešdinti.

Se tau, kad noril Kas gi
čia dabar? Kaip perkūnas iš
giedro dangaus man šitie di-
rektorės žodžiai. Aš stoviu
suole kaip pritrenkta. Kai
pagaliau suvokiu, kad pasa-
kyta tikrai man, dar noriu
gintis nuo šitų žodžių, kaž-
ką sakyti. Bet direktorė, nie-
ko manęs nepaklausus, jau
iškaukšėjo iš klasės. Mokyto-
ja užjauzdama žiūri, bet ką
ji padarys, jeigu taip pasakė
direktorė. Tyli mokytoja,
visi vaikai nustebinti tyli ir
laukia, kada aš pagaliau iš-
eisiu. Niekaip negaliu sugra-
baluoti knygu. Kaip pakliūva
sukišu jas į portfelį ir išei-
nu. Visiškai tuščias tamsus
koridorius. Kai prieinu laip-
tus į antrą aukštą, sustoju.
Gal vėl pasirodys direktorė
ir atilaisys, ką pasakiusi?
Bet vietoj direktorės laiptais
atbėga raštinėje dirbanti
mergina.

— Direktorė liepė tau au-
duoti pažymėjimą, — ir iš-
tiesia laną, kur surašyti ma-
no keturių klasių baigimo
pažymiai.
Dabar jau viskas: aš iš-
vartyta iš mokyklos. Leidžiu-
si laiptais, vilkdama neuž-
segtą portfelį. Knygos pras-
tai sudėtos, portfelis neuž-
segtas. Bet ne jis man gal-
voj.

Į Dutiškį iš mūsų kaimo
tiek pat toli kaip ir į šį mie-
stą. Čia į turgų atvažiuos tė-
vai, maisto atveš, ir kaimy-
nai aplankys, o Dutiškio jo-
kių reikalo nėra, ir kelio nėra.
Ir niekas iš namų pas man
ne atvažiuos, ir aš
negalėsiu parvažiuoti. Taip

kalbėjo namiškiai. Jeigu di-
rektorė būtų paklaususi, aš
būčiau paaiškinusi.
Pasiimūpo pažastimi port-
felį, kad jis nesivilkėtų žeme,
ir žliumbdama einu pas šei-
mininkus. Man vis tiek, ar
juoksis kas, kad eidama gal-
ve raudu, ar nesijuokis. Kuo
gi mes kalti, kad gyvename
toli kaime? Kodėl miesto vai-
kų niekas neišvarinėja iš
mokyklos? Kur jie nori, ten
mokosi. Ką dabar man dar-
ryti?

— Neraudok, — paglostė
man galvą susirūpinęs šei-
mininkas. — Nueisiu aš į
Svietimo skyrių, — pasakė
jis pagalvojęs.

Senelis Mikadas nusiprau-
sė, apsilviko kostiumą, pasi-
ėmė mano keturių klasių bai-
gimo pažymėjimą ir išėjo.
Kai grįžo, tokio linksmo aš
jo dar nebuvau mačiusi.

— Priėmė! — dar iš tolo
pasakė jis man, bėgančiai jo
pasitikti.

Kai tik pamatė Sveti-
mo skyriaus vedėjas, kad vi-
si penketai, sako negalima
išvaryti, sako, pasikalbėsiu
su direktore. Ir pažymėjimą
pasilik, sako, aš pats mo-
kyklon nunešiu, sako, tegu
eina ir mokosi.

Tai bent seimininkas, tai
bent seneliukas! Nuėjo, pa-
kalbėjo ir vėl saulė šviečia,
vėl mes abu linksni. Jis net
už mane labiau džiaugiasi.
O koks geras, koks teisingas
tas Svetimo skyriaus vedė-
jas! Visą vakarą su šeimi-
ninku mes prakalbėjome apie
tą žmogų. Jis vis pasakojo
ir pasakojo, kaip nuėjo, kaip
vedėjas ranką ištiesė, pasod-
dino, kaip abu kalbėjosi. Iš
to pasakojimo Svetimo sky-
riaus vedėja įsivaizdavo
augalotą, liekną, juodais
plaukais, melsvom akim vy-
rą, kuris myli visų mokyk-
lų vaikus ir visus užtaria
prieš piktas direktores.

Kitą dieną aš vėl sėdėjau
tame pačiame suole. Per vie-
ną pamoką vėl atsivėrė du-
rys ir sukaukšėjo direktorės
batų kulneliai. Aš susigū-
žiau ir, rodos, net kvėpuoti
lioviausi. Direktorė vėl atsi-
stojė prie mokytojos staliu-
ko, kažkaip keistai išsitiesė,
krestelėjo atgal galvą ir pa-
sakė:

— Jeigu jau Svetimo sky-
riaus vedėjas priėmė, ne-
prieštarau.
Primerkė akis, iš aukšto
pažvelgė kažkur pro mane
ir, kaip man pasirodė, kan-
džiai iškošė:

— Pažiūrėsim, kaip tie
kaimo penketukininkai moky-
sis!

Staigiai apsisuko ir kaukšt
kaukšt dingo už durų.

Nuo direktorės žodžių tar-
si nudiege visą. Dar pradi-
nėje mokykloje besimokyda-
ma girdėjau kalbas, kad
miesto mokykloje sunkiau
mokyti. Jau tuomet vien
pagalvojus apie ją, mane
suimdavo baimė. Ir pirmo-
sios pamokos nelinksmi nu-
teikė. Pasirodo, aš visiškai
nesuprantu, ką per pamokas
kalba rusų kalbos mokytojas.
Eidama iš mokyklos, užsu-
kau į knygyną. Už visus pi-
nigus, kiek buvo palikusi ma-
ma, prisipirkau rusiškų kny-
gelių. Sugrįžusi į namus,
kaip liepė mokytojas, įnikau
jas skaityti. Nenoriu, kad
džiaugtųsi direktorė, jog pen-
ketukininkai prastus pažy-
mius gauna. Ir dar labiau
nenorėjau apvilti vedėjo, ku-
ris tiki manimi.

Kartą, kai parėjusi iš mo-
kyklos nubėgau prie parduo-
tuvės pavaduoti seimininko,
kuris stovėjo eilėje prie duo-
nos, senelis Mikadas jau bu-
vo beinaš j namus, bet kaž-
ką atsiminė ir sugrįžęs pa-
sakė:

— Buvau sutikęs vedėją
Povilonį, — jau ir pavardę
žinojome. — Jis teiravosi,
kaip tau sekasi. Matai, ne-
pamiršo!

Aš pagalvoju, kad reikia
man dar labiau kibtį į moks-
lus. Svajoju, kaip čia vedė-
ją pamačius. Tačiau taip ir
nebepamačiau...

Vieną velyvo rudens di-
ną per visą miestą nusirito
baisi žinia: „Komunistų Po-
vilonį nužudė banditai...“.

Aš nieko negalėjau su-
prasti. Kaip tai nužudė?
Kaip galima nužudyti žmo-
gų? Palį gražiausią, palį
geriausią, teisingiausią mie-
stę žmogų? Vien tik dėl to,
kad jis komunistas?

Sėdėjau tą vakarą su se-
nuoju seimininku prie lango,
už kurio sparciai temo dan-
gus, ir nei vienas, nei kitas
nenorėjome degti žiburio. Po
ilgos tylos senukas tiek ir
teištarė: „Taip jau būna. Vi-
suos karuos pirmiausia žūva
geriausieji...“.

Man norėjosi paklausti,
kokiuos karuos? Juk dabar
jokio karo nėra, bet senukas
atsiduso ir vėl nugrimzdė į
savo mintis. Jo išdžiūvusia-
me veide raukšlės apie bur-
ną pasidarė gilios gilios. Ir
aš nebeįsirdėjau drumsti ty-
los, kuri padėjo mums
abiems gedėti žuvusio Povi-
lonio.

Į laidotuves susirinko vi-
sas miestas. Stovėjau nakal-
nėje ant tilto ir žiūrėjau,

nukeltai 4 pusl.

Iš pradedančiųjų kūrybos

V. ANDRIUSKEVICIENĖ

Mieliausios rankos

Tos rankos gimtinės take-
liais vedžiojo,
Suklupusią kėlė nuo žemės.
Jų vertės tada nieks neži-
nojo,
Kiek aukoja jos savo lainės.
Jos vedė į šviesų gyvenimo
kelį.
Nurodė, sulaukė, padėjo,
Visad nešė sunkiąją dalį.
Nelaimė, vargė atskubėjo.

Tos rankos už viską mie-
liausias,
Jų niekas daugiau neatstos,
Suskirdusios, pavargusios,
raukšlėtos —
Tai rankos brangiausios ma-
mos.

Vasaros vakarą

Gėstančios vakaro žaros
Nurausvina dangaus mėlynę,
Palinkusios liepos šnara
Tarytum maldą vakarinę.
Prietema apgaubia kaimą,
Diena nueina ir nutyla,
Nakties žiogai užtraukia
dainą,

Kažkur lakštingala prabyla.
Nebylūs medžiai taip stovės,
Įsiklausys į skambią tylą.
Aukštai mėnulis patekės,
Sešėliai braidžios rasą giliai.

Tėviškėje

Supasi rasos gegužų
Ant pabalusių sodo šakų.
Prie gimtojo kaimo bakūžė
Vėl gera, ramu.

Klevų pavėsy prie kelio
Jurginai žaliuoja,
Sena obelis prie gonkelio
Šnara, linguoja.

Geros ir mielos akys
Sutinka, palydi,
Čia visos šviesios naktys.
Visada laimė žydi.

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

3 psl. 1981, VIII, 15

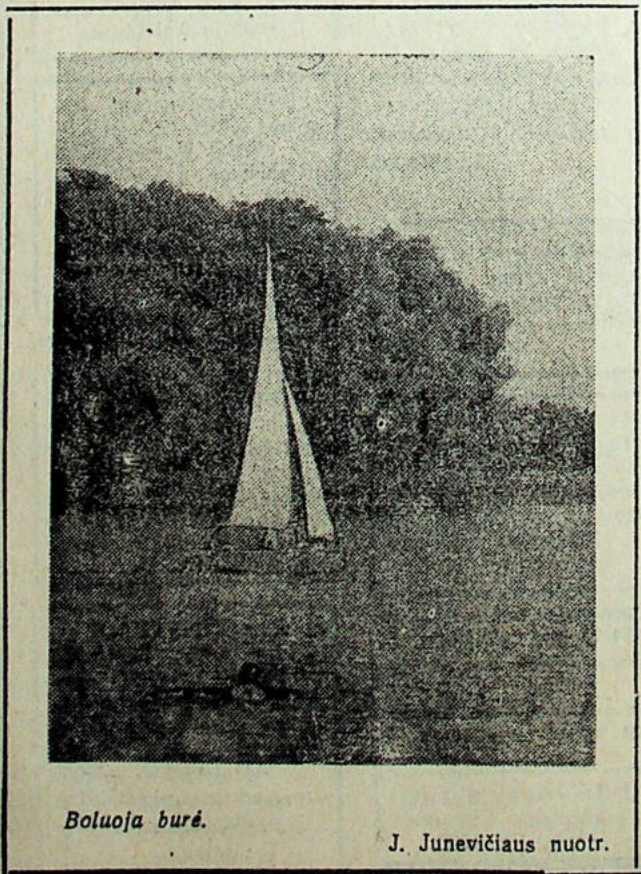
Mano tėviškėj

Mano tėviškėlėj
Gimtieji laukeliai
Taip gražiai apšėti.
Boluoja rugeliai.

Kai saulė pašildo,
Lietūs nulynoja,
Vešlūs kukurūzai
Dar žaliau lapoja.

Stai traktoriai ūžia,
Krauna, veža javą.
Gintam mūsų kaime
Dėbas darbą veja.

Julė Grigaliūnienė
„Gimtosios žemės“ kolūkio
kolūkietė, pensininkė

Boluoja burė.

J. Junevičiaus nuotr.

Verkiančios snaigės

Atkaltai iš pradžių

kaip ateja laisvųjų...
Gatvę užtvindė žmonių mi-
nia, kurios ir galo nebuvo
matyti. Tamsios, susiliejan-
čios žmonių figūros ir vie-
noda išraiška veidai. Jie nie-
ko nemato, kas aplink, ir
žiūri tik į savo prisiminimus
ir mintis.

Ašėjau viena tarp nepa-
žįstamų žmonių ir žiūrėjau
į eglaitėmis apstatytą kars-

ta. Dangus buvo kažkoks
patumęs, aptrauktas pilkų
debesų, be jokio spindesio,
be jokios prosvaitės. Ir ro-
dės, viską slegia šitas pil-
kas, blausus oras, dvelkian-
tis šalčiu ir liūdesiu. Kai
sunkvežimis su karstu pasu-
ko į gatvę, vedančią link ka-
pinių, ėmė snigti.

Aš visada laukdavau piri-
mo sniego. Lėkdavau klie-
man gaudyti pirmųjų snai-
gių. Jos krisdavo baltos, ži-
bancios. Žemė užsiklodavo

švarutėle marška, viskas ap-
link šventiškai nušviesdavo ir
kvėpėdavo pušynu.

Bet dabar sniegas nesvie-
tė. Jis buvo pilkas, kaip ir
dangus. Dribo tarsi didelėm
šlapiom šienelom. Jos krito
ant karsto ir tuoj pat tirpo,
palikdamos tamsius latakus.
Ir man pasirodė, kad šitos
pirmosios snaigės verkia.
Rauda tyliai, be garso, kris-
damos ir sutirpdamos ant
juodo ir nebylaus karsto.

UŽSIENYJE

* 400 milijonų žmonių
mūsų planetoje badauja, o
daugiau kaip vienas milijar-
das — skursta. SNO eks-
pertų apskaičiavimais, su-
mos, lygios 8—10 procentų
bendrų išlaidų kariniams
reikalams visame pasaulyje,

pakaktų badui, ligoms ir ne-
raštingumui likviduoti Ze-
meje.

* JAV kongresas galuti-
nai pritarė įstatymo projek-
tui, numatančiam ateinan-
čiais, 1982 finansiniais me-
tais smarkiai sumažinti biu-
džeto asignavimus sociali-
nėms programoms. Sutinka-
mai su įstatymo projektu

35,2 milijardo dolerių suma-
žinamos lėšos sveikatos ap-
saugos ir švietimo reikalams,
bedarbių gaunamoms pašal-
poms ir pensijoms, kurios
mokamos pagyvenusiems
žmonėms ir ligoniams. Iš
viso bus sumažinta maždaug
250 vidaus programų. Užtat
vyriausybė, pataikaudama
Pentagonui ir kariniam-pra-
moniniam kompleksui, asig-
navimus ginklavimosi var-
žybos didina iki rekordinio
226,3 milijardo dolerių lygio.

* Per pirmuosius šešis šių
metų mėnesius Kampučijoje
atiduota naudoti dar 126 ki-
lometrai geležinkelio.

(TASS-ELTA)

Kai puiki nuotaika

Anykščių sodininkystės ta-
rybiniam ūkyje trečią kar-
tą vasaros metu dirba ir ši-
sisi Vilniaus elektromechani-
kos techninio žemdirbystės
būrys „Kolegos“.

Malonu, kad visada šiame
tarybiniam ūkyje mokslei-
vams sudaromos geros dar-
bo ir poilsio sąlygos. Būrys
gyvena jaukiame bendrabu-
tyje su visais komunalinių
butų patogumais. Po darbo
poilsio kambaryje galima pa-
sižiūrėti televizoriaus pro-
gramą, paskaityti laikraščius
ir žurnalus, prarasti būrio
susirinkimus, susitikimus su
įžymiais žmonėmis. Poilsio
dienomis būriui skiriamas

autobusas, ir moksleiviai lan-
ko Anykščių rajono litera-
tūrinės vietos.

Būrio nariai, atsidėkoda-
mi už sudarytas puikias gy-
venimo sąlygas, padeda žem-
dirbiams skinti obuolius, ve-
žti šiaudus. Dienos išdirbio
normos nuolat viršijamos.

Siemet būrys pirmąją
Aukštaitijos zonoje ir pasi-
ryžęs labai geru darbu, pa-
vyzdina drausme ir akty-
via visuomenine veikla pa-
kartoti praėjusių metų lai-
mėjimą — iškviesti geriausio
žemdirbystės būrio vardą.

L. Valys
Būrio vadas

Nelengva pakilti iš nuopolio

Leonas Zemaitis, „Ginta-
ro“ kolūkio kolūketis, išva-
žiuojamajame liaudies teismo
posėdyje įvairiausiais būdais
bandė teisintis ir įrodinėti,
kad jis geria ne taip jau
daug, o kaip ir visi normalūs
žmonės, kad ir be priversti-
nio gydymo jis galįs susi-
tvarkyti. Tačiau faktai bylojo
visai ką kita. Jau seniai šis
51 metų žmogus piktnau-
džiavo svaiginamaisiais geri-
mais. Stovėdamas prieš teis-
mo narius ir kolektyvo žmo-
nes, jis nenoromis prisiminė
savo gyvenimą. Buvo jau-
nystėje jis gabus, mėgo kny-
gas, susikūrus kolūkiams,
dirbo brigadininku, apskaitos
darbuotoju, tačiau vis daž-
nesnis stikliuko kilnojimas
nejučiomis žmogų atvedė į
nelaimę. Jis prieš keletą me-
tų jau buvo gydomas nuo
alkoholizmo, tačiau, grįžęs į
namus, neturėjo jėgų ir va-
lios atsispirti jo žodžiais ta-
riant, stikliuko draugų pa-
gundai ir vėl pradėjo risti
į alkoholizmo liūną. Jis ven-

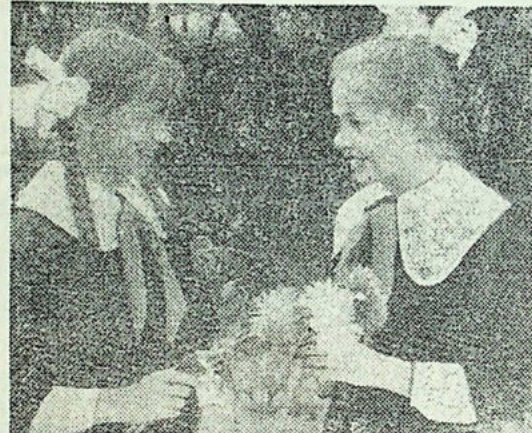
ge darbo, skundėsi įvairiomis
ligomis, kaltino kitus, tačiau
savikritiškai nepajėgė susi-
mąstyti, kad šios visos gy-
venimo negandos jį aplanko
tik dėl vieno faktoriaus —
per dažno alkoholio naudoji-
mo. Ne kartą Leoną Zemaitį
svarstė kolūkio valdyba,
draugiškasis teismas, jis vi-
są laiką žadėjo pasitaisyti,
nebegerti, daugiau padėti
šeimai, tačiau pažadams tę-
sėti trūko ištvermės.

— Pasigailėkit senų tėvų,
— teisme maldavo Leonas
Zemaitis, — aš jiems turiu
padėti.

Tačiau prieš tai nesusi-
mąstė, sūnaus meilę ir pa-
reigą iškeitęs į stikliuką.

Kai pirmininkaujantis pa-
skelbia, kad Leonas Zemai-
tis siunčiamas metams laiko
priverstiniam gydymui, į de-
vintą dešimtį metų įkops jo
tėvas nubraukia asarą. Tikė-
simės, jog gydytojų pagal-
ba padės L. Zemaičiui įveik-
ti jo silpnę, vėl tapti blai-
viu, kolektyvo gerbiamu
žmogumi.

K. Vytaitis

Jaunosios leninietės.

Vyt. Bagdono fotoetudas

Delekoja

Nuoširdžiai dėkojame gy-
dytojui REGINALI KIRKI-
LIENEI ir visam aptarnau-
jančiam personalui už nuo-
širdumą ir rūpestingą gydy-
mą.

Kėdainienė, Slizienė,
Kaušpėdienė, Kazlauskienė

Nuoširdžiai dėkojame
„Anykščių šilelio“ kolūkio
valdybai, mechanizatoriams,
fermos darbuotojams, antros
brigados kolūkiečiams, gini-
nėms, kaimynams ir visiems,
kurie užjautė ir padėjo lai-
dojant mylimą mamytę Juzę
Kazlauskienę.

Kazlauskų ir Sapokų šeimos

Molėtų rajono Alantės ta-
rybinis ūkis-technikumas tęs-
ia moksleivių priėmimą į
zootechnikos ir augalų ap-
saugos specialybes. Priima-
mi asmenys, turintys aštuon-
metį ir vidurinį išsilavinimą.

Direktorius

RIMANTUI BULOTA
tragiška mirus, nuošir-
džiai užjaučiame velionio
tėvelius ir seserį.

Bendradarbiai

VLADUI SKUPUI
Tegul mūsų nuoširdžios
užuojautos žodžiai pa-
guodžia Jus dėl mylimos
mamytės mirties.
„Atžalyno“ kolūkio
specialistai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные труды» («Коллективный труд») — орган Аникияйского район-
ного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных
депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdi-
nama rotacine mašina. Indeksas 87262.
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.267 Užsak. Nr. 1335

Protinio darbo higiena

Siame mokslinės techninės
revoliucijos amžiuje palaips-
niui fizinis darbas pakeičia-
mas protiniu. Protinis darbas
iš žmogaus pareikalauja ne-
mažai žinių, sugebėjimų ir
didelės ištvermės, todėl net
sveiko žmogaus nervinė
įtampa didėja. Nepaisant di-
delių medicinos pasiekimų
sergančiųjų, ypač nervinės-
psichinės sferos pertempimo
ligomis, skaičius auga. O bū-
ti žvaliu, krybingu ir darbin-
gu, sugebančiu eiti gyvenimo
pažangos keliu gali tik svei-
kas žmogus. Gana dažnai,
ypač jauni žmonės, kol svei-
kata dar nesiskundžia, per-
vertindami savo fizinį bei
protinį darbingumą, persi-
tempia, išsekina jėgas, netei-
singai praleidžia laisvalaikį,
neprisilaiko protinio darbo
higienos reikalavimų. Todėl
iš mažens reikia mokyti vai-
kus stiprinti nervų sistemą
ir organizmą. Jeigu teisingai
formuosime vaiko charakterį,
grūdinsime jo valią, sužadins-
ime vaiko domėjimąsi apli-
nka ir įvairiais gyvenimo
reiškiniais, tai toks žmogus
iš mažens dirbs su ugnėle,
trokš žinių, ne taip greit pa-
vargs ir palūs pasitaikius
sunkumams.

Kad organizmas būtų tvir-
tas ir sveikas, iš mažens rei-
kia gyventi higieniškai ir ri-
tingai. Kelti ir gulti rei-
kia įprastu laiku, miegoti ne
mažiau 7—8 val., jaunesnio
mokyklinio amžiaus vaikams
(7—11 m.) — 10 val., vidu-

tinio ir vyresnio mokyklinio
amžiaus vaikams (12—18
m.) — ne mažiau 9 val. per
parą. Miego negalima pakei-
sti jokiais vaistais ar kitokiu
poilsiu. Maitintis reikia ne
mažiau 4—5 kartus per die-
ną, įvairiu vitaminingu, ta-
čiau negausiu maistu. Dau-
giau naudoti daržovių, vai-
sių. Rytais atlikti mankštą,
po to apsiprausti vėsiu van-
denu. Pravedinkime ne tik
patalpas, bet ir savo plau-
čius, taisyklingai kvėpuodami
rytminės mankštos pratimų
metu. O kiek dabartinė žmo-
nija kenčia dėl nejudrumo ir
netinkamo kvėpavimo. Vaka-
rais pasiivaikščiokime gryna-
me ore 1—2 val., vakarie-
niaukime 19—20 val. Dirbant
protinį darbą, reikia prisilai-
kyti protinio darbo režimo
ir atalinkamų taisyklių. Į
darbą reikia įsijungti laips-
niškai, dirbti nuosekliai, rit-
mingai, su atokvėpiu, darant
pertraukėles, kurių metu re-
komenduojama atlikti keletą
gamybinės mankštos prati-
mų. Vengti pervargimo, ku-
riuos sukelia dažniausiai ne-
tinkamas darbo režimas, ne-
sistemingas darbas, darbas
šuoiais, persitempiant. Nei-
giamai veikia į darbingumą,
greičiau išsekina jėgas, su-
kelia įvairius negalavimus
nepalankūs santykiai tarp
kolektyvo narių, nemokėji-
mas bendrauti. Siurkštumas,
nesikaitymas, nepagrįsti kal-
tinimai, nepagarba, blogina
mikroklimatą, kelia nervinę
įtampą, mažina darbingumą.
Gerai santykiai tarp kolekty-
vo narių gerina darbuotojų
nuotaiką, kelia darbingumą.
JAV mokslininkų sociali-
nės psichologijos tyrimai ro-
do, jog darbingumas padidė-
ja 1,9 proc., jeigu santykiai
kolektyve geri. Kiekvienam
kolektyvo nariui reikia steng-
tis sudaryti palankią darbo
atmosferą, ugdyti žmogišku-
mo, pagarbos kitam jausmą.
Tokių santykių nesukuria
suformuosime, jei į kiekvieną
kolektyvo narį žiūrėsime su
pasitikėjimu, pagarba, būsi-
me nuoširdūs. Nepradėsime
nuo kritikos, barimų, bet
kiekviename žiūrėsime gera-
sias puses, teigiamas savy-
bes, jas išsklėsime, įvertinsi-

me darbuotojo trūkumą, atidu-
mą. Mūsųose dažnai būna
priešingai, iškeliame trūku-
mus, kritikuojame, o apie
gerąsias darbuotojo savybes
užmirštame, nutylime. Kuo
daugiau atidumo ir pagar-
bos rodysime kitiems, tuo
labiau būsime vertinami pa-
tys.

Akademikas N. Amosovas
pabrėžia, kad niekas taip
žmogaus nenualina, kaip
nuolatiniai konfliktai, teigia-
mų emocijų badas. Yra posa-
kis: kaip pailsėjome taip ir
dirbsime. Jei nepailsime per
išėjines ir šventines dienas,
netinkamai praleidžiame ato-
stogas, tai ir tinkamai prisi-
laikydami darbo higieninių
reikalavimų, greičiau nuvarg-
sime, būsime suirzė, nekūry-
bingi.

Protinio darbo darbuoto-
jams poilsis turi būti akty-
vus, teikiantis teigiamas
emocijas. Zalingai veikia
žmonių darbingumą pasyvus
poilsis, persivalgymas, ilgas
televizijos laidų žiūrėjimas.
Geriau fiziškai padirbėti so-
de, sportuoti, ar paprasčiau-
siai pasiivaikščioti gryname
ore. Atostogų metu rekomen-
duojama pakeisti aplinką, pa-
keliauti, aplankyti parodas,
pabuvoti koncertuose, spek-
takliuose.

Netinkama pažiūra, kad po
įtemptos darbo dienos ar sa-
vaigalio pabaigoje atsipalai-
duoti galima apsisvaiginant
alkoholiu. Alkoholis yra
narkotinė medžiaga ir nervų
sistemos nuodas, kurio net
mažos dozės veikia į galvos
smegenų žievę, ypač į savi-
kontrolės ir dėmesio cent-
rus. Dažnai naudojant alko-
holį, galima priprasti prie jo
ir tapti alkoholiu. Be to, ir
nedidelės alkoholio dozės
veikia neigiamai į visą or-
ganizmą ir ypač į nervų sis-
temą, išsekindamas ją, mažina
intelektualinius sugebė-
jimus, blogina savijautą.
Tiktai prisilaikydami tink-
mo darbo ir poilsio režimo,
atsisakę kenksmingų įpročių,
skiepydami vienas kitam pa-
garbos ir pasitikėjimo jaus-
mus, mes ilgai išliksime dar-
bingi, žvalūs ir kūrybingi.

Gyd. A. Butkus

Redaktorius ST. VINCIUNAS

Nuoširdžiai užjaučiame
VLADĄ SKUPĄ dėl my-
limos mamytės mirties.
„Atžalyno“ kolūkio
Sovenių fermos dar-
buotojų kolektyvas

Giliai liūdime dėl tra-
giškos RIMANTO BULO-
TO mirties ir nuoširdžiai
užjaučiame jo tėvus ir
seserį.

Vyno pramonės ga-
mybinio susivienijimo
„Anykščių vynos“
choristai

Dėl tragiškos RIMAN-
TO BULO TO mirties, Vyno
pramonės gamybinio
susivienijimo „Anykščių
vynos“ administracija ir
profsąjunginė organizaci-
ja nuoširdžiai užjaučia
velionio tėvelius ir seserį.

VLADUI SKUPUI
Tegu mūsų nuoširdūs
užuojautos žodžiai nors
maža dalele sumažina be-
gallį skausmą, mylimai
mamytėi mirus.
„Atžalyno“ kolūkio
Budrių komplekso
darbuotojų kolekty-
vas

JANINAI BUDRIENAI
Nuoširdžiai Jus užjau-
čiame dėl tragiškos my-
limo brolio mirties.
Ramybės g-vės namo
Nr. 11 II laiptinės
gyventojai

Tragiškai mirus GENU-
TEI DAVAINYTEI, nuo-
širdžiai užjaučiame tėve-
lius ir sesutes.
B., A. Sorokos, M.,
A. Raščiai, B., V.
Korsakai, V. Neniš-
kienė, A., A. Pivo-
riūnai

Dėl brangaus žmogaus
— sesers mirties nuošir-
džiai užjaučiame STEFA-
NIJĄ PAVARATNIKIE-
NĘ ir artimuosius.
Skardžiai, Marčukai,
Tamošiūnai, Magylos,
Garneliai

ANGELEI
VERBICKAJAI
Nuoširdžiai Jus užjau-
čiame, netekus brangiau-
sio žmogaus — mamos.
D., P. Kalfatai,
V., E. Ziuliai, V., M.
Marazauskai, V., V.
Talačkos, A., P. Bu-
terlevičiai